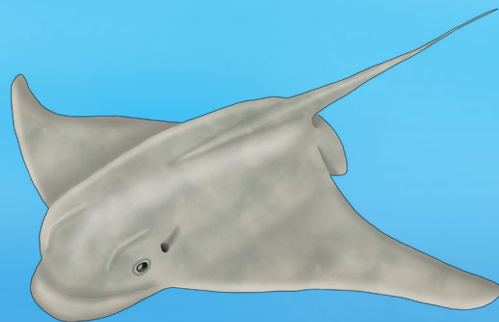
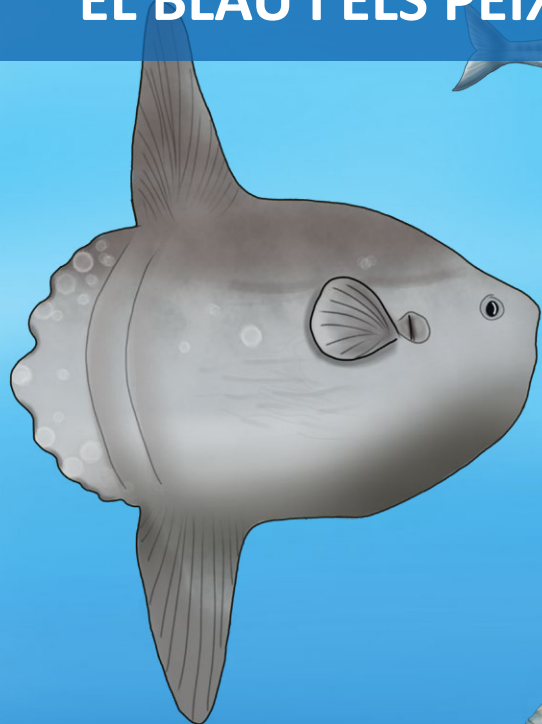

EL BLAU I ELS PEIXOS ESPECIALS

EL BLAU I ELS PEIXOS ESPECIALS

El blau és aquella sensació d'ingravedesa que sentim quan mirem cap a la columna d'aigua, sense cap punt de referència més enllà de la llum que es va extingint sota nostre. Una sensació que ens crida a descobrir un horitzó que no podem veure i que és, per a molts submarinistes, una de les autèntiques raons per fer immersió.

A més, observar el blau sovint té premi i és trobar-nos amb algun peix especial travessant-lo majestuosament: milanes, peixos lluna, llampugues, agulles o galls de Sant Pere..., són trobades que sempre es recorden i comparteixen.

EL BLAU

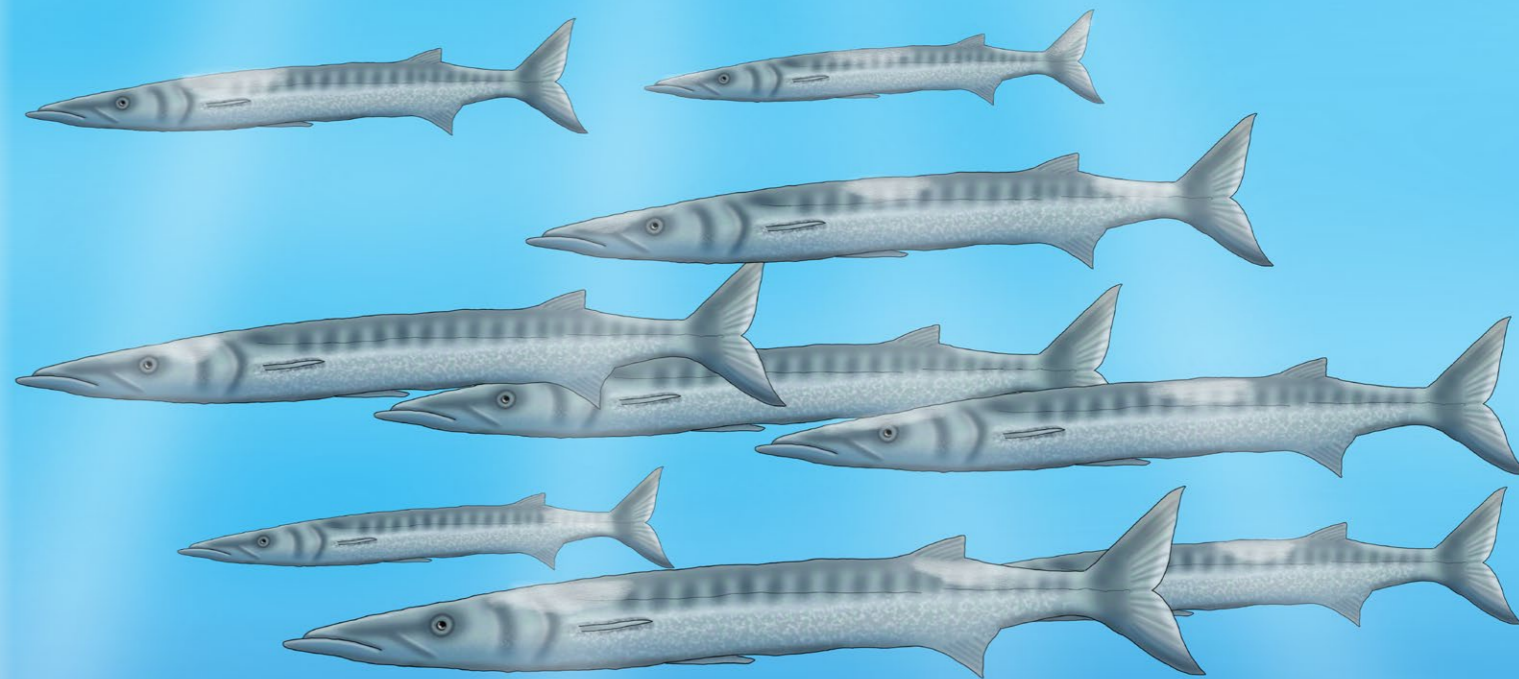
Descobrim el blau en el descens cap a algun punt de busseig profund, durant una immersió de paret, quan girem la vista i l'enfoquem cap a aigües obertes, o agafats a la cadena, mentre esperem els minuts per poder sortir fora.

Però no és només una sensació, és també la columna d'aigua, l'hàbitat temporal o permanent de moltes espècies pelàgiques, o sigui, que viuen sempre a mar obert. Els corrents hi tenen una importància cabdal i fan que distingim entre els organismes que arrossega el corrent, com les meduses i tot tipus de plàncton i els peixos que hi poden nedar.

ELS PEIXOS ESPECIALS

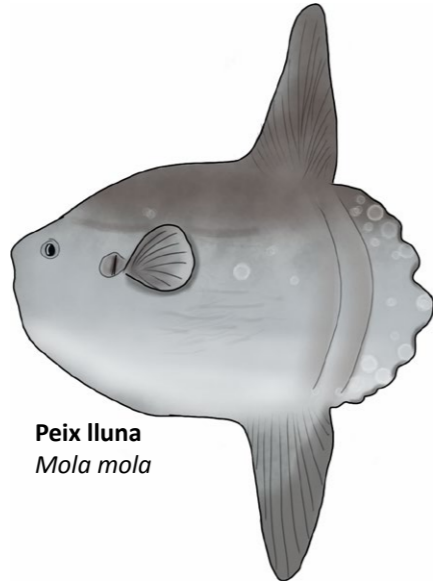
Quasi tots els peixos que trobem al blau són excel·lents nedadors, capaços de vèncer els corrents marins i recórrer grans distàncies i no són territorials. N'hi ha que formen grans bancs, com les sardines o els seitons –dels que pots saber molt més llegint el capítol **Com si fossin un-** i d'altres que es desplacen sols o en petits grups, i que són els que hem anomenat peixos especials.

A la Costa Brava els peixos especials més coneguts són els peixos lluna, les milanes, els espets i els galls de Sant Pere.

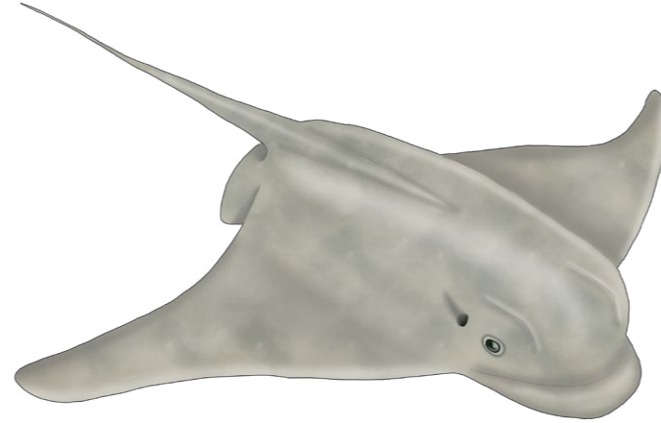

ELS PEIXOS ESPECIALS

Els **peixos lluna**, o *Mola mola*, són peixos solitaris, s'alimenten sobretot de plàncton, tot i que poden menjar algues. De forma ovalada i comprimida, en destaca l'aleta dorsal. Poden arribar a mesurar fins a 3 metres i fer més de 1.000 kg, tot i que els exemplars més habituals que veiem no són tan grans.

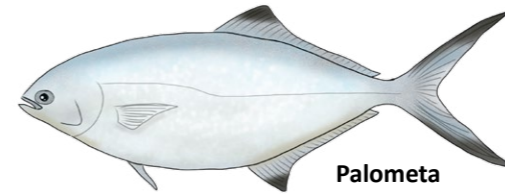
Peix lluna
Mola mola

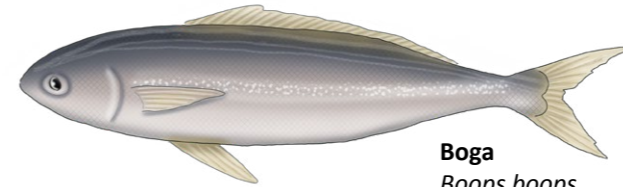
Milana
Myliobatis aquila

Les **milanes** són fàcils d'identificar per les seves aletes pectorals molt característiques i la cua llarga i prima. El seu nedar és summament majestuós i tant les trobem soles com més en petits grups.

Els **galls de Sant Pere** destaquen per la seva aleta dorsal amb llargues espines que el fan molt fàcil d'identificar. Cacen tant camuflats al fons com apropant-se lentament a les seves preses i llançant després un atac sobtat. Cal destacar que a diferència dels anteriors no viuen a la columna d'aigua, sinó entre gorgònies i posidònia, situant-se al blau quan volen estar tranquils.

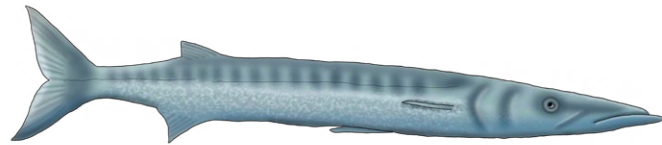
Palometa
Trachinotus ovatus

Boga
Boops boops

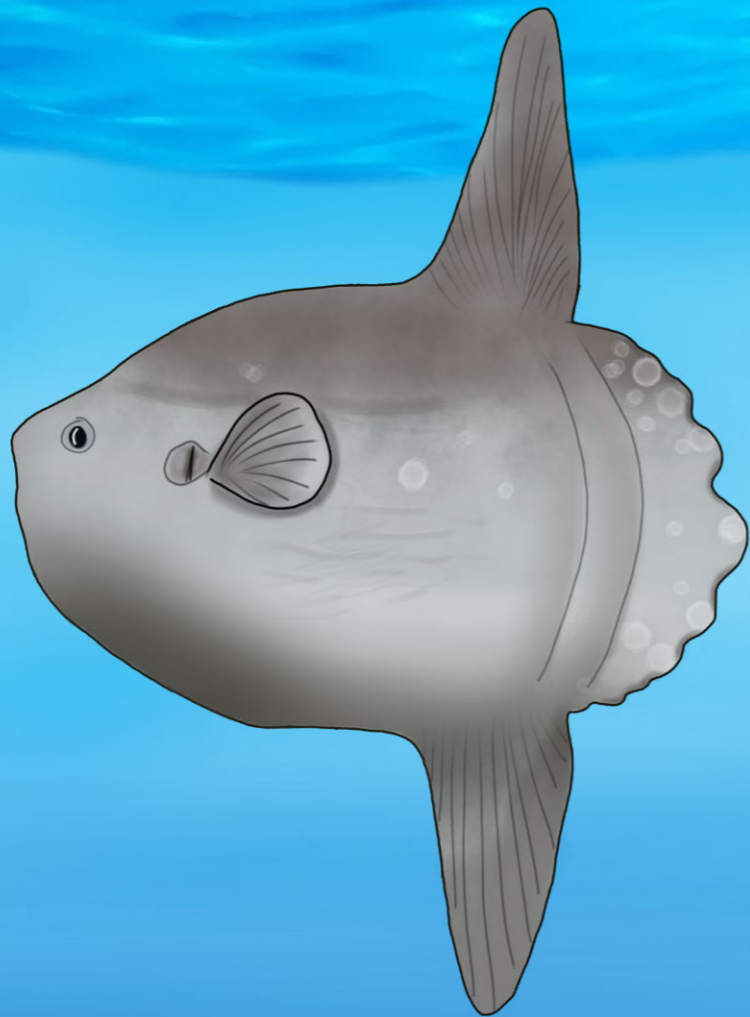

Gall de Sant Pere
Zeus faber

Espet
Sphyraena sphyraena

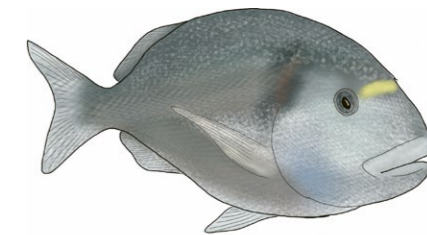
Els **espets** tenen el cos platejat, llarg i estret, i poden arribar a mesurar 1 metre, tot i que solen ser de mida més petita d'adults. Són grans caçadors tant en grup com individualment.

SABIES QUE:

Hi ha espècies que no viuen a la columna d'aigua però s'hi agrupen en grups compactes amb un objectiu molt concret. Només un cop l'any i en època de reproducció, les daurades, les mabres o els meros, entre d'altres, es congreguen en grans grups d'adults i sincronitzen la seva posta.

Coincidir amb aquesta trobada és un fet fortuït, però hi ha molts submarinistes que han pogut gaudir d'aquesta experiència excepcional.

Orada
Sparus aurata

ON OBSERVAR EL BLAU I ELS PEIXOS ESPECIALS

És en aquelles immersions més exposades a mar obert on tenim més opcions de veure els habitants del blau: immersions de paret, en baixos, en zones allunyades de la costa o en puntes i caps.

Aquests són els llocs on hem d'estar més alerta, tant en el descens com en les parades de seguretat.

I QUAN FER-HO?

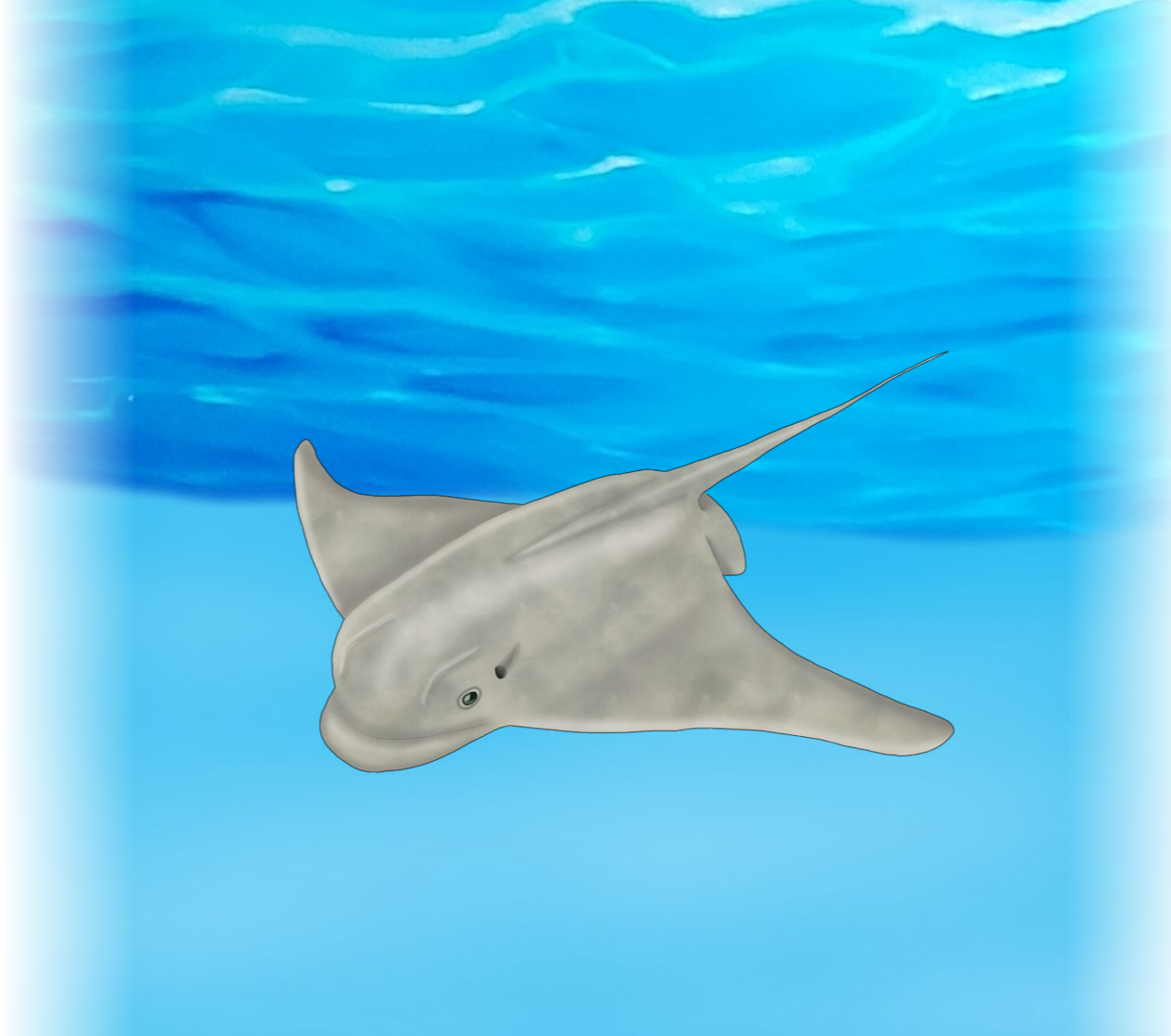
La majoria d'espècies que viuen a la columna d'aigua es regeixen per cicles anuals de migracions i reproducció que fan que s'allunyin o apropin a les zones d'immersió de la Costa Brava. Per tant, tant com el lloc haurem de tenir present el calendari per tenir l'ocasió d'observar-los.

A la primavera veurem sobretot bancs de salpes, meduses, i a vegades fins i tot crancs nedadors i peixos especialitzats a viure entre el plàncton gelatinós.

A partir del maig i fins a final d'estiu, és quan podem trobar-nos amb els espectaculars peixos lluna.

A l'estiu els bancs d'espets, de milanes i de cèrvies, són relativament habituals i un espectacle impressionant.

Al setembre destaquen les enormes moles de seitons i sardines formades per centenars de milers d'individus, i ocasionalment fins i tot veurem com són perseguits pels seus depredadors, com les llampugues, els bonítols, i de forma excepcional alguna tonyina o un peix espasa.

PRECAUCIONS

No cal cap tècnica en especial per preservar l'entorn a l'hora d'observar la columna d'aigua, més enllà de dominar bé la flotabilitat, ja que és molt difícil que puguem impactar en el medi.

Hem de ser prudents i controlar l'orientació, ja que és fàcil despistar-nos i guanyar profunditat involuntàriament, especialment a l'estiu amb aigües molt netes on és difícil percebre la profunditat. Cal conservar sempre un punt de referència visual i no deixar-se cridar per la silueta d'un peix allunyat i perdre el grup o els punts d'orientació.

A la columna d'aigua és fàcil ser empès per algun corrent no detectat inicialment. Cal planificar bé la immersió i no abandonar el pla inicial.

Realització:

Associació de Centres Turístics Subaquàtics Costa Brava Sub

Coordinació:

Teresa Marquès

Disseny i maquetació:

Alexandra Ulpat (CODI Comunicació i Disseny)

Idea original, textos i il·lustracions:

Bufalvent. Estudi de la Mediterrània
Ona Font i Xavier Munill

Projecte cofinanciat pel Fons Europeu Marítim i de la Pesca